

Det er en modsætning, hr. Keld Albrechtsen stiller op i forhold til prisstabiliteten. Den afvejning, der kommer til at ligge i en samlet EU-politik, og det er den, der ligger mellem prisstabilitet og hensyn til beskæftigelse, kan sagtens forenes. Så et forsøg på at påstå, at vi skulle have som mål at ændre den politik, er forfejlet. Vi har netop med den politik, vi har ført siden 1993, vist, at vi sagtens kan forene ting, som nogle tidligere opfattede som modsætninger.

Så vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at det jo lyder lidt som en genudsendelse, fra da vi diskuterede rapporten fra Økonomiministeriet og Finansministeriet om den fælles valuta. Jeg vil gerne sige, at det, der er årsagen til, at vi tager den folkeafstemning, er, at det er vores samlede politiske skøn, at det er absolut bedst for Danmark, at vi træffer en beslutning på det her område. Teoretisk set kan man selvfølgelig altid vente, men hvis man vil have aktiv indflydelse i politik, bliver man altså også nødsaget til aktivt at tage nogle beslutninger en gang imellem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan godt være, at spørgsmålene lyder som en genudsendelse for hr. Claus Larsen-Jensen, men det er, fordi svarene er en genudsendelse eller på grund af de manglende svar. Det må da være muligt for Socialdemokratiet at fortælle, hvad der mere grundlæggende er sket siden foråret 1998, der begrundet et løftebrud i den helt store klasse.

Nu taler vi ikke om hjemlige politiske forhold, man kan ændre efter et folketingsvalg, hvis der kommer et andet flertal, og hvor Socialdemokratiet løber fra nogle løfter, nu taler vi om et løfte i forhold til EU-samarbejdet og i forhold til, hvor meget politisk integration Danmark skal være med i.

Socialdemokratiet sagde klokkerent i foråret 1998, at hvis man genvalgte Socialdemokraterne til magten, så var Socialdemokratiet garanten for, at der ikke kom afstemning om forbeholdene i den her valgperiode. Nu står vi mindre end 2 år efter med en folkeafstemning, som Socialdemokratiet er bannerfører for, og det eneste, vi kan få at vide, er, at det er ud fra et samlet politisk skøn. Det må kunne gøres bedre, det bør kunne gøres bedre. Hvis ikke det kan gøres bedre, så er det i hvert fald utrolig pauvert i forhold til den debat, vi skal have.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Uanset hvad hr. Claus Larsen-Jensen siger, så er det altså sådan i Euroland, at inflationsbekæmpelsen er vigtigere end beskæftigelsen. Det er sådan, og det vil jeg gerne have bekræftet, at den politik, som den her regering gennemførte i 1994 for at få gang i beskæftigelsen i Danmark, var i modstrid med eurobestemmelserne. Den ville have udløst en økonomisk sanktion mod Danmark. Det er sådan i Euroland, at der kan lande få en bøde, hvis de gør for meget for beskæftigelsen. Er det socialdemokratisk politik, at man skal kunne få en bøde, hvis man gør for meget for beskæftigelsen?

Nu kan jeg se, at hr. Anders Fogh Rasmussen er til stede i Folketingssalen, og jeg vil gerne bede om en kommentar fra hr. Claus Larsen-Jensen, for jeg er nemlig enig med hr. Anders Fogh Rasmussen, da han for nogle måneder siden udtalte, at euroen er en garanti imod socialdemokratisk finanspolitik. Det er fuldstændig korrekt. Den er nemlig en garanti imod, at man kan føre en beskæftigelsespolitik, som Socialdemokratiet står for. Hvordan harmonerer det med, at Socialdemokratiet i dag siger, det er godt at komme ind i euroen?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at hr. Claus Larsen-Jensen har ganske enkelt ikke sat sig ind i sagerne. Hans svar tyder i hvert fald ikke på det.

I nationalbankreglerne står der, at ministeren skal have adgang til at deltage i Nationalbankens bestyrelsesmøder, og at der ikke kan træffes afgørelse af vidtrækkende karakter i bestyrelsen, uden at ministeren er til stede. Regeringen har altså direkte indflydelse på alle vigtige beslutninger, der træffes. Med den lovændring, der skal til for at føre Danmark ind i euroen, fratages ministeren denne indflydelse, for det fremgår udtrykkeligt af Traktaten, at ministre ikke må blande sig i Centralbankens beslutninger.

Det vil jeg gerne bede økonomiministeren komme op og bekræfte, for den socialdemokratiske ordfører har ganske enkelt ikke fattet, hvad den her beslutning går ud på, og hvilke tab af indflydelse man vil have Folketinget og dernæst befolkningen til at godkende. Det synes jeg ærlig talt er ret alvorligt, og vi bliver nødt til at have en meget grundig gennemgang af det her i udvalget, når det er sådan, at de